

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **V. N. P.**, zast. Mgr. Vratislavem Polkou, advokátem se sídlem Vinohradská 1233/22, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 3. 2019, č. j. OAM-1083/ZA-ZA11-HA08-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 2. 10. 2019, č. j. 16 Az 17/2019 – 28,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) podal prostřednictvím svého zástupce kasační stížnost proti v záhlaví označenému rozsudku Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného specifikovanému tamtéž. Žalovaný jím rozhodl o neudělení mezinárodní ochrany stěžovateli podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů.

[2] Soud v rámci standardních procesních úkonů prověřoval aktuální pobyt stěžovatele a zjistil, že ze systému AZYL II MVČR, ve kterém jsou evidovány údaje o žadatelích o mezinárodní ochranu, jsou dostupné informace pouze do dne 18. 10. 2019, kdy stěžovatel svévolně opustil Pobytové středisko Zastávka. Obrátil se proto na žalovaného a na zástupce stěžovatele s dotazem na aktuální místo stěžovatelova pobytu (přípis ze dne 31. 10. 2019, č. j. 9 Azs 292/2019 - 19). Ze strany žalovaného mu bylo potvrzeno, že stěžovatel svévolně opustil dne 18. 10. 2019 pobytové středisko, současné místo stěžovatelova pobytu nicméně není žalovanému známo. Zástupce stěžovatele na výzvu soudu nereagoval. Soud dále prověřoval, zda nelze místo pobytu stěžovatele zjistit z evidence cizinců (AISC), avšak s negativním výsledkem.

[3] Pro úplnost soud dodává, že nepřehlédl, že zástupce stěžovatele označil v kasační stížnosti jako místo pobytu stěžovatele adresu V rohu 720/2, Praha 4. Vycházel z toho, že

dle údajů v systému AZYL II MVČR stěžovatel na této adrese pobýval pouze do 17. 10. 2019, do kdy měl propustku, a následně dne 18. 10. 2019 svévolně opustil pobytové středisko. Tyto okolnosti výslovně uvedl v přípise citovaném výše, stejně jako to, že mu z dostupných okolností není zřejmé, že by stěžovatel byl v kontaktu se svým zástupcem. Jak již bylo uvedeno, zástupce stěžovatele na výzvu soudu nereagoval. Nepodařilo se tedy zjistit místo stěžovatelova pobytu.

[4] S ohledem na výše uvedené soud postupoval podle § 33 písm. b) zákona o azylu a řízení o kasační stížnosti zastavil.

[5] O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o kasační stížnosti zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. listopadu 2019

JUDr. Radan Malík
předseda senátu